

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

S[an]cti Stephani p[ro]tomartyr[is]

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

De quibusdam festiuitatibus

Huius euāg. expositio hī dñica i oct. pasce.

Sc̄ti Stephani promartyr̄

Ecce ego mitto ad vos p̄

phetas et sapientes et scribas.)

Hat. xliij. An̄ p̄ba p̄tis euāgelij ch̄s multipl̄ scribas et phariseos reprehenderat: et in cetera q̄ ipsi dicebant q̄ si fuissent t̄pe patrum suoz ipsi non occidissent p̄phetas. ch̄s dixit eis q̄ etiam ipsi impleverunt mensurā suā. i. q̄ facerent sic p̄ces eoz. et deinde subiunxit q̄ habent in h̄ euāgelio. (Et d̄ illis occidit̄ et crucifigētis: et ex eis flagellabit̄ in synagogis v̄ris. et p̄sequimini de ciuitate in ciuitate) Pro q̄ notandū est q̄ multi discipuloz ch̄i et forte oēs fuerunt p̄ph̄e: vt p̄t̄z d̄ ioanne i. p̄p̄t̄. et de Agabo Act. xj. Multi sapientes q̄. i. habuerunt p̄ diuinā inspirationē magnam noticiā diuinoz: vt Paul. vlti scribe. i. docti circa textū scriptur̄: vt Nathanael: matthias Nicodemus Samael: et siles (vt veniat sup̄ vos omnis sanguis iusti: q̄ effusus ē sup̄ terram) Est aut̄ norandū q̄ p̄t̄a p̄uatin̄ cōmissa de t̄pali pena punit vsq̄ in tertiā et quartam generationē. Sed p̄t̄a cōtia. i. i. q̄b̄ cōicat p̄ls tot̄ vt maior aut̄ p̄ncipalior ps ei? p̄m aliq̄s punit etiā vltra quartā generationē. q̄ cū vn̄ sit p̄ls a p̄ncipio vsq̄ ad finē: semp̄ punit ille p̄ls q̄ peccauit sic mahumet̄: tādē destruitur. ad quā destructionē coogabunt etiāz p̄t̄a facta t̄pe Nabumeri. Ḡn. i. Reg. xv. dñs sauli p̄ Samuelē in hec verba mādauit. Recedat̄ quicunq̄ fecit Amalech israel: quō restitit̄ ei in v̄g. cū ascēderet d̄ egypto. Hunc̄ ḡn̄ vade et p̄cutē Amalech: et demolire vniuersa ei. Possēt t̄n̄ etiā dici q̄ omnis sanguis de q̄ d̄ venit sup̄ iudeos nō q̄ erāt t̄pe ch̄i aut̄ futuri erant: s̄ qui erant vel fuerant vel futuri erant (a sanguine abel iusti vsq̄ ad sanguinē Zacharie filij barachie: quem occidistis in t̄plū et altare. Cū aut̄ sic duplex altare. i. vnū infra domū iteriore t̄plū et vnū extra i atrio: iste pergit̄ in h̄ sc̄dm altare et t̄plū. i. eadē iteri orē. Querit̄ aut̄ q̄s fuerit iste zacharias: dicit̄ ar̄. q̄ q̄dā traditō vsq̄ ad t̄pa sua p̄uenit: q̄ cū in hierl̄z eēt i t̄plo loc̄ p̄gib̄

sp̄tat̄. et br̄a p̄go p̄ t̄pū filij vellet in illo loco eēt: p̄gies illā repellebāt. S̄ zacharias p̄ ioānis baptiste certamē assūpsit m̄se ch̄i p̄cēs eā loco illo dignā: eo q̄ v̄t̄ go eēt. Ḡn̄ occis̄. Hieron. Hoc t̄n̄ q̄ de scriptur̄ nō h̄z auctoritatē eadē facilitare d̄icēt̄ q̄ p̄bat. Hec ille. Jō tenet Hieron. cū alijs mlt̄ q̄ iste fuit zacharias occis̄ a ioyz rege i atrio t̄plū: vt h̄z. ij. Para. xliij. eo q̄ rege et p̄t̄z d̄ idolatria ic̄t̄paret. S̄ Jō. ille zacharias nō fuit filij barachie s̄ Jōade. Ad h̄ d̄r̄ dupl̄. P̄to fm̄ Hiero. q̄ barachias interpret̄ b̄ndict̄ dñi. Jōiada d̄ dñs appellauit barachia ad significandū eī sanctitatē. Ḡn̄ in euāgelio q̄ vtunt̄ Nazareni pro barachia vt ait h̄z Jōiade. Alio mō d̄r̄ fm̄ aliq̄s q̄ ioiadas fuit binomin̄: ita q̄ et ioiada et barachias dicebatur S̄ q̄re dñs d̄r̄ a sanguine abel iusti q̄ fuit p̄m̄ iniuste occisus vsq̄ ad sanguinē Zacharie: cū ip̄e nō fuerit vltim̄ iuste occisus. Ad h̄ d̄r̄ Remig. q̄ p̄ hos duos fecant̄ oēs martyres laical̄ et sacerdot̄al̄ ord̄is. q̄ vn̄ fuit occis̄ in cāpo pastor̄ ouilū. i. abel. Alii t̄plo sacerdos. i. zacharias. Ḡn̄ aliter poss̄z dici: q̄ ip̄e zacharias tunc erat vltim̄ occisus a iudeis d̄ legat̄ in scriptura. Nec obstat d̄ ioāne: q̄ ip̄e fuit occisus ab Herode (Am̄ dico vob̄ veniet̄ hec oia sup̄ ḡn̄ationē istā) S̄ Jō. q̄ ista ḡn̄atio. i. iudeoz nō occidit̄ oēs p̄phas. Dico fm̄ sc̄tm̄ Tho. q̄ ista ḡn̄atio d̄r̄ ḡn̄atio maloꝝ: q̄ oēs mali sumunt̄ p̄na ḡn̄atione: sic d̄r̄ etiā ḡn̄atio rectoꝝ. Vel p̄t̄r̄ dici q̄ loquit̄ p̄ exaggerationē vt dicant̄ isti occidisse oēs iustos et p̄phas: q̄ maiorē p̄t̄e occisoꝝ occiderāt. Et iudei a p̄ncipio m̄di q̄ fuerit iudei: s̄ post̄ Ma Jacob et Jude. fuerūt t̄n̄ hebrei v̄l salte p̄ls. Ḡn̄ Grego. d̄r̄ q̄ hebrei d̄r̄ p̄ls hora p̄ma ad vineā p̄duct̄ ē. (Hierl̄m̄ hierl̄m̄ q̄ occidit̄ p̄phas: et lapidat̄ eos q̄ ad te missi sūt: q̄n̄c̄ volui p̄regare filios tuos quēadmodū gallina congregat pullos suos s̄ balas: et noluit. Ecce relinq̄r̄ vob̄ dom̄ v̄ra). i. t̄plū (defra) h̄ ar̄ nō ē sic itelligendū q̄ ipsi sup̄ futuri eēt i hierl̄z et t̄plū eēt desolatū. s̄ fecerūt ch̄i stus q̄ t̄plū destrueret̄ et dispergerent sacerdotes. Et nō reedificabit̄ illud t̄plū ampl̄ q̄ vt dixit Daniel vsq̄ in finē p̄seruabit̄

desolatio (Dico enim vobis: non me videbitis a modo). i. a tpe passionis que instabat (dicitur dicat) in fine mundi instare iudicio (benedictus qui venit in nomine domini) Tunc enim iudei conuertent ad christum: et postea videbunt eum in iudicio: et benedicent.

Sancti Joannis euangeliste.

Exiit iesus petro: Sequere me Joann. vii. Est autem sciendum quod esse qui in presenti euangelio scribunt dicta fuerunt a christo post resurrectionem quando apparuit discipulis ad mare tyberiadis. Tunc enim christus dixit Petro quod sequeret eum in vniuersali regimine ecclesie: et quod erat in cruce. Et hoc dixerat ei obscure sub his verbis. Cum tenueris extendes manus tuas et aliter te cinget. i. ligabit in cruce. et eandem sententiam postea expressit dicens (sequere me). i. sequeris per mortem crucis: ut exponit Aug. et etiam per officium pastorale. Sed Petrus fuit sollicitus scire quod Joannes deberet mori: et hoc interrogauit. unde subdit (Conuersus petrus vidit illum discipulum quem diligebat iesus sequebatur: et respondit in cena super petrum et dixit: Dne quis est qui tradet te. Hinc cum vidisset Petrus dixit Iesu. Dne: hic autem quid id est secundum Theod. nunquid morietur vel non: Aduertendum autem quod hic Joannes dicitur discipulus dilectus a domino. quod aliter sit intelligendum sanctus Theod. i. q. xx. declarat. Consuevit enim de hoc esse dubitatio. quod an perba presentis euangelij innuit quod Petrus plus christum amaret quam Joannes. et per hoc conuerso videtur quod christus plus Petrum quam Joannem dilexit. quod ego diligentes me diligo Prover. viij. Hec inquit dubitatio multipliciter soluitur. Aug. qui refert hoc ad mysterium: dicens quod vita actiua que significatur per petrum plus diligit deum quam vita contemplatiua que significatur per Joannem. quod magis sentit vitam presentis angustias: et est uolens ab eis liberari desiderat: et ad eum ire. Contemplatiua per uiam deum plus diligit: quod magis eam conseruat. Non enim finit simul cum vita corporis sicut vita actiua. Quidam pro dicit quod Petrus plus dilexit christum in memento: et sic etiam plus a christo fuit dilectus: unde et ecclesiam comedauit. Joannes pro plus dilexit christum in seipso: et sic etiam plus ab eo fuit dilectus. unde et comedauit

ut matrem. Alij pro dicit quod incertum est quod horum plus christum dilexerit amore charitatis: et sicut quem deus plus dilexerit in ordine ad maiorem gloriam. sed petrus dicitur plus dilexisse quantum ad quendam promptitudinem vel feruorem. Joannes pro plus fuit dilectus quantum ad quendam familiaritatem: dicitur quod christus ei magis demonstrabat propter eius inuenturam et puritatem. Alij pro dicit quod christus plus dilexit petrum quantum ad excellentiam donum charitatis: Joannes pro plus quantum ad donum intellectus. Unde sicut petrus fuit melior et magis dilectus. sed Joannes fuit quidam. Presumptuosum tamen uidetur iudicare hoc quod ut dicit Prover. xij. Spiritus ponderator est dominus. Hec ille. Est autem sciendum quod idem sanctus Theod. super Joannem uidetur stare in illa ratione de promptitudine et familiaritate. Foris si dici posset quod cum dominus dicit Petro diligit me plus: non uoluit inuere quod eius plus ceteris diligeret: sed quod is cui omnia cura erat committenda plus alijs debet diligere. Cum hoc stat Joannes eque et plus dilexisse christum quam petrus: et tamen omnia cura non accepisse. quod ut dicit Theod. in q. d. l. iij. q. viij. Joannes erat amicus marie idoneus ut esset vicarius christi: et tamen non fuit: ne cum esset christi sanguineus uaret posteris placere exemplum dandi beneficii familiaritatis. Et hoc dicendum est quod simpliciter plus fuit dilectus a christo quam simpliciter fuit melior: quod incertum est: sed tamen christus Joannes se familiarior exhibuit. ex quo tamen non sequitur quod simpliciter fuisse dilectior: uel melior (Dicit ei iesus. Sic enim uolo manere donec ueniam. Quid ad te? Tu me sequere. Est et sermo ille inter fratres: quod discipulus ille non morietur. Est autem sciendum quod in istis uerbis intellexerunt apostoli quod Joannes non esset mortuus. Unde exiit sermo iste inter fratres. Quod non intelligo quomodo crederent quod nunquam moreretur: sed pro non moreretur usque ad diem quod ad iudicium ueniret christus. Statutum enim est hominibus semel mori: ad Hebr. ix. Unde et quidam post apostolos eundem de ceperunt sensu in istis uerbis. i. quod usque ad iudicium discipulus iste non morietur: sed quod tunc ab antichristo esset necandus. Et horum quidam dixerunt quod uiuit cum Enoch et Helia in paradiso terrestri. Quidam pro quod uiuit adhuc in sepulcro: in quod intrasse legitur et non legitur exiisse. et hinc sic dicit Augustinus. sumunt argumentum: quod ut supra fama spar-